

Член НСХУ (1971), НСМНМУ (2000). Навч. різьбити у батька. Працював у Косові: 1940–74 (з перервою 1941–45) різьбярем вироб.-худож. об'єдн. «Гуцульщина»; 1974–83 — на худож.-вироб. комбінаті Худож. фонду СХУ. Учасник всеукр., всесоюз., міжнар. мистецьких виставок від 1949. Виконував інкрустації різноколір. породами дерев, металом, бісером. Зберіг традиц. чіткість орнам. композиції. Робив також оправу для напрестол. Євангелій, різьбив престоли, руків'я для короков тощо. Манера К., що полягає у неглибокому вишуканому різьбленні точних пропорцій і симетрії в орнаментах, стала поширеною у церк. мистецтві, зокрема у різьбленні рам для ікон та деталей іконостасів. Серед робіт — декор. тарелі, скриньки, топірці, свічники, рахви, таці, обкладинки для альбомів. Окремі вироби зберігаються в НМУНДМ, МХП.

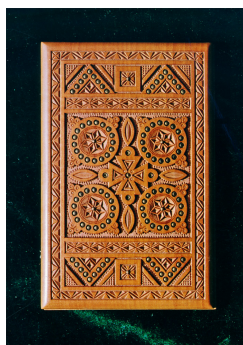
КОРПАНИЮК Василь Семенович (19. 05. 1922, с. Яворів, нині Косів. р-ну Івано-Фр. обл. — 27. 07. 2004, м. Косів) — майстер різьблення на дереві. Син [Семена](#) (див. [Корпанюки](#)), батько [Василя](#), дід [Юрія Корпанюків](#). Заслужений майстер народної творчості України (2002).

Рекомендована література

1. Корпанюк М. Продовжувач славного роду // Нар. мистецтво. 2005. № 3–4.

[І. С. Кочержук](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Корпанюк Василь Семенович / І. С. Кочержук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5241>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).